

fr. Disir, Norge.

S. l. vin 'äng, betesmark', synes betyfta att
diserna, eg. döds gudomligheter, även haft m. äks-
växt o. fruktbarhet att skaffa.

E Hellquist: Ammalan (Helm: Altgermanische Religions-
geschichte).

RTF 32, s. 217 (not).

RB 1951